



VATTIMO, ESTIMULANT I COMPROMÈS

Josep-Maria Terricabras, IEC
Director de la Càtedra Ferrater Mora

La visita de Gianni Vattimo a la Càtedra Ferrater Mora per dirigir un seminari sobre el seu pensament era molt esperada. Havia de venir el juny passat, però problemes de salut van retardar-ne l'arribada fins al mes d'octubre. Del 6 al 10 va impartir dues sessions diàries i va assistir també —amb una participació molt activa— a les quatre sessions complementàries que van dirigir alguns dels millors coneixedors de la seva obra: Franca d'Agostini i Alberto Martinengo, de la Universitat de Torí, Miguel Ángel Quintana, de la Universitat Europea Miguel de Cervantes, i Santiago Zabala, del Potsdam University Institute.

A més, va oferir una conferència pública al Centre Cultural La Mercè, amb motiu de la presentació de la traducció catalana del seu darrer llibre, *Ecce comu*, per part d'Accent Editorial. Aquesta és la primera traducció al món que es fa del llibre, encara que, incomprendible, també és la primera obra de

Vattimo és un pensador de primera fila en el panorama internacional des de fa més de trenta anys.

Vattimo que es publica en català. Certament és significatiu —i el significat aquí és negatiu— que la cultura catalana no hagi produït abans cap traducció de Vattimo. Però també és significatiu —ara en una altra direcció— que precisament hagin estat la Càtedra Ferrater Mora i un segell editorial d'una *spin-off* de la UdG els que hagin començat a remeiar la deficiència.

Vattimo és un pensador de primera fila en el panorama internacional des de fa més de trenta anys. A ell es deu una interpretació extraordinàriament fecunda de l'obra de pensadors tan difícils i incòmodes com Nietzsche o Heidegger, als quals ha mostrat com a autèntics precursors de la mort de la metafísica tradicional, com a iniciadors de la postmodernitat i d'allò que Vattimo va batejar com a "pensament dèbil".





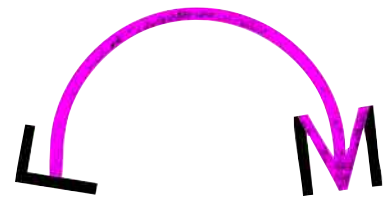
“Pensar és un art, sempre precari, sempre inacabat, sempre revisable. Qui defensa el pensament dèbil té aquesta actitud. Vattimo la defensa i l’encomana. S’han acabat les seguretats teòriques.”

De vegades es pensa que els filòsofs parlen de qüestions allunyades de la realitat. N’hi ha que sí. Els filòsofs de debò, però, no queden atrapats ni en les seves pròpies manies ni en les dels seus col·legues. No són ni escolars ni escolàstics. Els filòsofs de debò saben que la vida no és el que sembla, que la vida és complexa i que, com a tal, no pot ser mai explicada ni pensada del tot, sinó que ha de ser bàsicament viscuda, interpretada, interpel·lada, per mirar d’entendre’n alguna cosa, per estirar-la un xic cap allà on sembla més atractiva, per deixar-se també estirar per ella.

Per això pensar és un art, sempre precari, sempre inacabat, sempre revisable. Qui defensa el pensament dèbil té aquesta actitud. Vattimo la defensa i l’encomana. S’han acabat les seguretats teòriques. De fet, són ficcions, que només ens poden enganyar. La vida s’aguanta sobre si mateixa. O no s’aguanta. Li vaig dir que ho diria, i ho dic: va arribar a Girona cansat —pocs dies abans de jubilar-se a la Universitat de Torí—, i al llarg de la setmana es va anar envigorint, va oferir idees noves, es va deixar anar. Pensament dèbil? Més aviat un pensament proper, despert, estimulant, que amb ell està al servei dels dèbils.

Professors visitants de la Càtedra Ferrater Mora:

Josep-Ferrater Mora
Paul Ricoeur
Willard V. Quine
Adam Schaff
Ll.A. Santaló
Miquel Batllori
Noam Chomsky
Eric Hobsbawm
Ilya Prigogine
Donald Davidson
Mario Bunge
Karl-Otto Apel
David Harvey
Richard Rorty
Leonardo Boff
Alain Touraine
Leszek Kolakowski
Theo Angelopoulos
Hans Heinz Holz
Luigi Luca Cavalli-Sforza
Edgar Morin
Peter Singer
Agnes Heller
Seyla Benhabib
Michael Nyman,
Ernst Tugendhat
Joseph Stiglitz
Gianni Vattimo



■ Logotip de la Càtedra Ferrater Mora realitzat per Joan Brossa.